

Població de la terrerola vulgar *Calandrella brachydactyla* a l'Alt Empordà

Alex Ollé

Comitè Avifaunístic Empordanès, CAE

comitecae@yahoo.es

C/Comes i Solà n °2, 2ª. 17486 Castelló d'Empúries. Girona

panurus600@hotmail.com

La situació de certes espècies de caire estèpic a Catalunya és en general regressiva, i en alguns casos determinats és alarmant. La terrerola vulgar ha patit, dins el conjunt ibèric, una devallada del 30% durant la darrera dècada (de Juana & Suárez *in* Martí & del Moral 2003), no sent Catalunya un cas diferent, disminuint la principal població catalana, la de Lleida, de 3.000-4.000 parelles el 1995 (Estrada *et. al.* 1996) a menys de 1.000 el 2001 (Bota 2002). S'estima que, actualment, a Catalunya hi ha entre 680 i 1080 parelles (Curcó & Estrada *In* Estrada *et. al.* 2004).

La població de terrerola vulgar a les comarques gironines, actualment, queda en la seva totalitat reclosa a l'Alt Empordà.

Durant la dècada dels 90, es coneixien dos nuclis reproductors a aquesta comarca, una al cap de Creus i l'altre a les dunes litorals de la Rubina, aiguamolls de l'Empordà. Indicis d'un tercer nucli el trobàvem a l'interior de la plana empordanesa, sense saber els efectius ni els límits de distribució.

Al cap de Creus, la petita població reproductora continua disminuint de 7 parelles reproductores l'any 2002 a les 3-4 del 2005 (Feliu, P.; 2007). El mateix autor posa de manifest l'estat crític d'aquesta població (Feliu, P.; com. pers.).

Als aiguamolls de l'Empordà, la situació no canvia, sent encara pitjor, ja que de les 5-6 parelles de l'any 1994, passa, deu anys després, a extingir-se definitivament (Martí-Aledo, J.; com. pers.).

Ja la temporada 2006 es comença a fer un balanç de la població de l'interior de la plana empordanesa, que es creia baixa, així com delimitant els seus nuclis reproductors.

Per mitjà d'ornitòlegs de la zona, es comença a realitzar itineraris per a la detecció de mascles canors. Amb aquest sistema es detecten 2 sectors que acullen quasi el total de la població, quedant en els seus límits parelles aïllades.

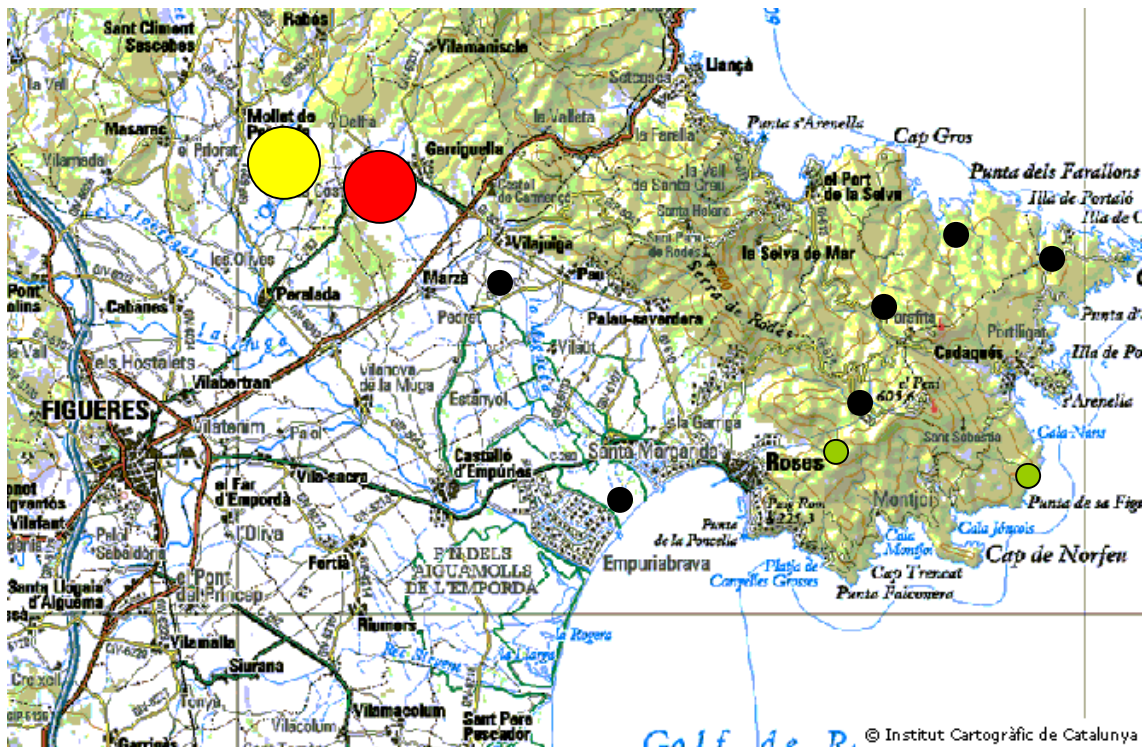
Ja a l'any 2007, es procedí a analitzar la població del sector 1 al terme de Mollet de Peralada i la del sector 2 al terme de Garriguella. Ambdós queden separats per una distància d'uns 5 km. Durant l'època reproductora (abril-maig) es realitzà un seguit de transectes en cadascun d'aquests sectors, fent escoltes dels mascles canors. Un cop detectats aquests, es mantenia la posició durant 10 minuts per dibuixar els seus moviments i descartar duplicats en el cens. Els transectes transcorrien de manera repartida pel territori i de primera hora fins a les dotze del migdia.

Resultats.

En el sector 1, a Mollet de Peralada, la totalitat dels mascles pujava a 19 exemplars, quedant així com la població més important de les comarques gironines. Dins del sector hi trobem dos nuclis separats entre sí uns 1000 mts. El nucli important és molt concentrat, existint 16 mascles en un radi d'uns 500 mts. L'altre nucli, compost de 3 mascles, 2 ho fan en guarets continuats i l'altre aïllat uns 300 mts.

Pel que fa al sector 2, són 7 els mascles existents, i d'igual forma concentrats en un radi de 250 mts.

Així doncs, la població de terrerola vulgar a la plana empordanesa suma un total de 26 mascles canors, sumats a les 3-4 parelles existents al cap de Creus, obtenim la totalitat en 29-30 parelles reproductores a la província de Girona.

- Mollet de Peralada: 19 mascles.
- Garriguella: 7 mascles
- Cap de Creus: 3-4 mascles
- Poblacions extingides

Bibliografia

Bota, G. 2002. Aproximació a la situació de l'ornitofauna estèpica a Catalunya. In: *I Jornades Tècniques Internacionals de Conservació i Gestió de Zones Estèpiques*. Lleida, 2002. Lleida: Fira de lleida. SEO/BirdLife.

Martí, R & del Moral, J.C. 2003. *Atlas de las Aves Reproductoras de España*. Madrid: Dirección General Conservación de la Naturaleza-Sociedad Española de Ornitología.

Curcó, A. & Estrada, J. 2004. Terrerola vulgar *Calandrella brachydactyla*. In Estrada, J., Pedrochi, V., Brotons, L. & Herrando, S. (eds.). *Atles dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2002*. Pp. 332-333. Institut Català d'ornitologia (ICO)/Lynx Edicions, Barcelona.

Suarez, F; Herranz, J; Yanes, M; et.al. Seasonal and interannual variability in laying date, clutch size, egg volume and hatching asynchrony of four lark species in Mediterranean Spain. *Ardeola* 52 (1): Pp.103-117. 2005. Sociedad Española de Ornitología.

Feliu, P. 2007. Anuari Ornitològic del Parc Natural de Cap de Creus 2001-2005. Parc Natural de Cap de Creus. Departament de Medi Ambient i Habitatge, Generalitat de Catalunya.

Martí-Aledo, J. Poblacions reproductores d'ocells al Parc Natural del Aiguamolls de l'Empordà. Informe Inèdit. Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.